

รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม ที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาและเพื่อค้นหารูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม ที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่จำนวน 400 กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและความชอบของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอหาดใหญ่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เชิงปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) และการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าที (t-Test) และทดสอบค่าเอฟ(F-Test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) โดยกำหนดค่า p-value ที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี สถานภาพสมรส /อยู่ด้วยกัน โดยมีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือน 20,001–30,000 และส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวโดยภาพรวม เป็นตัวประกอบและมีน้ำหนักตัวประกอบ ดังนี้ รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (0.775) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (0.801)รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ(0.785) และมีค่าความแปรปรวนของข้อมูล คือ 68.97% โดยนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม มีระดับความคิดเห็นของความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม มีระดับความคิดเห็นของความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมและอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ 2. ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ

นอกจากนี้ยังพบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนอาชีพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ:รูปแบบการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม

1. บทนำ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีมูลค่ามหาศาลและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสถิติจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง พบว่าในปี 2556 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในประเทศไทย โดย 3 ลำดับแรกคือจีน จำนวน 4,637,335 คนเพิ่มขึ้น จากปี 2555 66.40 % ลำดับที่สอง มาเลเซีย จำนวน 3,041,097 คนเพิ่มขึ้น จากปี 2555 19.05 % ลำดับที่สาม รัสเซีย จำนวน 1,746,565 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2555 5.89 % (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 2556)

เมื่อพิจารณาจำนวนประชากรทั้งโลกพบว่ามิมีประชากรมุสลิม 1.57 พันล้านคนคิดเป็นร้อยละ 23 ของจำนวนประชากรโลก โดยมุสลิมร้อยละ 20 อยู่ในทวีปเอเชีย ประเทศที่มีมุสลิมมากที่สุดในโลกคือ อินโดนีเซีย มีมากถึง 203 ล้านคน จากประชากรทั้งหมด 243 ล้านคน มาเลเซีย 17 ล้านคน ปากีสถาน 174 ล้านคน อินเดีย 161 ล้านคน บังกลาเทศ 145 ล้านคน ประเทศที่ไม่ใช่ประเทศมุสลิมมีชาวมุสลิมอาศัยรวมกัน 300 ล้านคน จีน 22 ล้านคน รัสเซีย 16 ล้านคน เยอรมนี 4 ล้านคน (ศิริวรรณ เชื้อผู้ดี, 2557)

สำหรับนักท่องเที่ยวมุสลิมเริ่มเป็นที่จับตามองมากขึ้น นักท่องเที่ยวมุสลิมมีเงื่อนไข และความต้องการที่แตกต่างจากนักท่องเที่ยวอื่นๆ ในเรื่องเสื้อผ้า อาหาร ที่พัก การเดินทาง การเลือกซื้อสินค้า ดังนั้น นักท่องเที่ยวมุสลิมจะกังวลในเรื่องการได้รับความสะดวกในระหว่างท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานสำหรับชาวมุสลิมได้แก่ โรงแรมที่มีเครื่องหมายกิบลัต (บอกทิศทางเมืองมักกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย) ป้ายบอกทางไปยังห้องละหมาด ฝักบัวละหมาด อาหารฮาลาล ห้องน้ำมีสายฉีดน้ำ และการท่องเที่ยวที่มีเวลาให้การละหมาดประจำวันซึ่งประเทศไทยยังขาดความพร้อมในสิ่งเหล่านี้

จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวภาคใต้อันดับหนึ่งคือ มาเลเซีย 2,560,708 คน พบว่าเป็นชาวมุสลิม ประมาณ 60 % อันดับสองคือ จีน 1,040,264 คน และอันดับสามคือ รัสเซีย 562,452 คน ส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาจังหวัดสงขลาได้เพิ่มขึ้น จาก 1,775,100 คนในปี 2555 เป็น 2,071,200 คนในปี 2556 ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีจำนวนมากที่สุด และจากสถิติพบว่า แหล่งท่องเที่ยว 5 อันดับแรก ในประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวมาเลเซียนิยมเดินทางไปคือ หาดใหญ่ (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2556)

อำเภอหาดใหญ่มีนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมเข้ามามากที่สุด กว่า 2 ล้านคน ในแต่ละปี ทั้งนี้จังหวัดสงขลาได้ถูกกำหนดเป็นเมืองท่องเที่ยว ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ตามแผนพัฒนาจังหวัด (แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา, 2557) แต่ทั้งนี้วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวและสถานที่ พฤติกรรมมีความแตกต่างและหลากหลาย ซึ่งทำให้หาดใหญ่ไม่สามารถจัดหาแหล่งท่องเที่ยวให้ตรงกับพฤติกรรมทั้งหมด ดังนั้นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม ที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จึงมีความสำคัญต่อภาครัฐกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประสานความร่วมมือกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม ที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อค้นหารูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม ที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

3. การทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิด

3.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา(2549)ให้ความหมายของการท่องเที่ยวตามความหมายขององค์การสหประชาชาติในคราวประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยว ณ กรุงโรมเมื่อปีพ.ศ. 2506 ว่าด้วยการท่องเที่ยวหมายถึงกิจกรรมที่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการคือ

1. มีการเดินทาง
2. มีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมชม
3. มีจุดหมายของการเดินทาง

ปริชาแดงโรจน์ (2544: 29) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวสรุปได้ว่า เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจกรงานประจำและเป็นการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกลและการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่ จุดมุ่งหมายของการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวต้องไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพและไม่อยู่ประจำเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

สรุปได้ว่าการท่องเที่ยวหมายถึงกิจกรรมที่มนุษย์กระทำขึ้นเพื่อไปสัมผัสสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างจากที่เป็นอยู่โดยอาจพักแรมหรือไม่พักแรม ณ ที่นั้นก็ได้เพื่อเป้าหมายต่างๆเช่น ผ่อนคลายพักผ่อนหย่อนใจ ศึกษาประชุมสัมมนาประกอบธุรกิจชมนิทรรศการเยี่ยมชมเพื่อนหรือญาติมิตรและสร้างเสริมความรื่นรมย์ให้กับชีวิต

ปัจจัยของการท่องเที่ยวแบ่งได้เป็น 3 ประเภทดังนี้(ฐิติธ ฐชาติ, 2543)

1. สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction) หมายถึงสิ่งที่สามารถดึงดูดให้เกิดความสนใจปรารถนาที่จะไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว
2. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) หมายถึงสิ่งต่างๆที่รองรับการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อทำให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปได้ด้วยความสะดวกสบายที่สำคัญมากที่สุดคือเรื่องที่พักแรมและสิ่งสำคัญอันดับรองลงมาคือการบริโภค จึงต้องมีร้านอาหารบริการสำหรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาว

มุสลิมที่ต้องมีอาหารที่ได้รับการรับรองเครื่องหมายฮาลาลไว้บริการ นอกจากนี้ยังได้รวมถึงข้อมูลเพื่อการเดินทางไว้บริการนักท่องเที่ยว

3. การเข้าถึงได้ (Accessibility) หมายถึงมีการคมนาคมขนส่งนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยว นั้นอย่างสะดวกซึ่งปัจจัยในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไปตามความ พึงพอใจหรือความต้องการที่จะได้รับจากกาไปท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีหลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างเช่นระยะเวลาประเภทของการ คมนาคมจำนวนสมาชิกค่าใช้จ่ายดังนั้นเราจึงพอจะแบ่งลักษณะการท่องเที่ยวได้ตามวัตถุประสงค์ของการ ไปเที่ยวซึ่งอาจแบ่งได้ใน 6 ลักษณะดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง
2. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนเป็นการใช้เวลาว่างเพื่อพักผ่อนร่างกายและสมองอาจรวมถึงการ พักฟื้นหลังจากเจ็บป่วย
3. การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรม
4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา
5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจการประชุมและสัมมนา
6. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา

3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ความหมาย

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวหมายถึงการกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำนั้น นักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม และบุคคลอื่นจะสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม ซึ่งก็เพื่อ สนองตอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่งโดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยวเป็น พฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในร่างกายรวมทั้งความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในจะมีความสัมพันธ์กัน และโดยปกติพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนด พฤติกรรมภายนอกเป็นส่วนใหญ่(ชวัลนุช อุทยาน ,2551)

รูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

PerreaultและDorden (1979) ได้เสนอรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวออกเป็น 4 รูปแบบคือ

1. นักท่องเที่ยวแบบประหยัด (Budget Travelers)
2. นักท่องเที่ยวชอบผจญภัย (Adventurous Travelers)
3. นักท่องเที่ยวประเภทเดินทางระหว่างวันหยุด (Vacationers Travelers)
4. นักท่องเที่ยวแบบชอบเดินทางโดยใช้เวลายาวนาน (Moderates Travelers)

ส่วน Cohen (1979) เสนอรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวแบบนันทนาการ (Recreation Tourists)
2. นักท่องเที่ยวแบบปลีกตัวหาความเพลิดเพลิน (The Diversionsary Tourists)
3. นักท่องเที่ยวมุ่งหาประสบการณ์(The Experiential Tourists)
4. นักท่องเที่ยวแบบชอบทดลอง(The Experimental Tourists)
5. นักท่องเที่ยวที่ใช้ชีวิตแบบคนท้องถิ่น(The Existential Tourists)

3.3 รูปแบบการท่องเที่ยว

องค์การท่องเที่ยวโลก ได้กำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวไว้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่(ชวัลนุช อุทยาน,2551)

1. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (natural based tourism) ประกอบด้วย

- 1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ecotourism)
- 1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine ecotourism)
- 1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (geo-tourism)
- 1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (agro tourism)
- 1.5 การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (astrological)

2 รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม(cultural based tourism)ประกอบด้วย

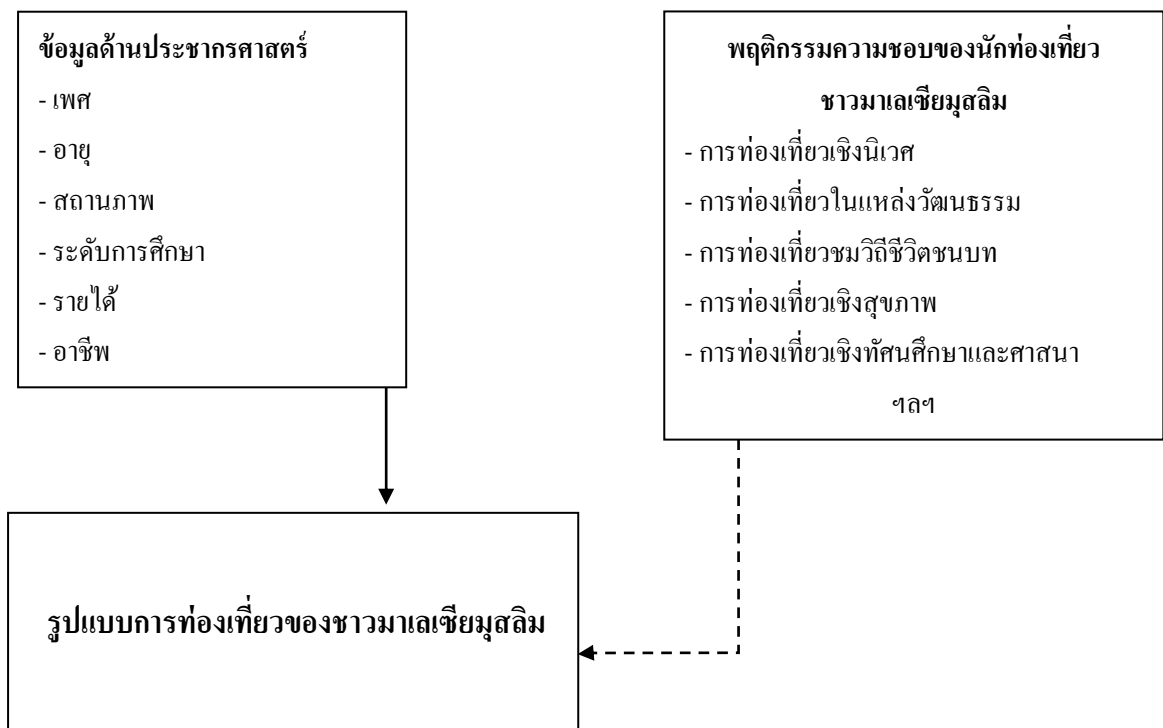
- 2.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์
- 2.2 การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี
- 2.3 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท

3.รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (special interest tourism)ประกอบด้วย

- 3.1 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพหรือการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม
- 3.2 การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา
- 3.3 การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมชนกลุ่มน้อย
- 3.4 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- 3.5 การท่องเที่ยวแบบผจญภัย
- 3.6 การท่องเที่ยวแบบ โฮมสเตย์ และฟาร์มสเตย์
- 3.7 การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว
- 3.8 การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล
- 3.9 การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (Mice)
- 3.10 การท่องเที่ยวแบบผสมผสาน

ปัจจุบันจึงมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่ผสมผสานสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาในการท่องเที่ยวมากและเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ๆเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน เช่น Green tourism , War tourism , Volunteer tourism เป็นต้น และรูปแบบการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีหลากหลายมากขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเองและขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งผลของการท่องเที่ยวจะมีในแง่บวกหรือแง่ลบ ก็ขึ้นอยู่กับนักท่องเที่ยวว่ามีพฤติกรรมอย่างไร

3.4 กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

4. วิธีวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวมุสลิมที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาซึ่งไม่ทราบจำนวนนักท่องเที่ยวที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างเนื่องจากไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาที่แน่นอนผู้วิจัยจึงใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการประมาณค่าร้อยละ กรณีไม่ทราบประชากร โดยใช้สูตรของ W.G. Cochran(1953: 886 อ้างถึงใน องอาจ นัยพัฒน์, 2548: 125) ได้ขนาดตัวอย่าง 400ตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2547 : 116-117) โดยเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม เท่านั้น

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปขององค์กรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความชอบท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมลายูมุสลิมที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอหาดใหญ่

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ แบบสอบถามส่วนที่ 2 ความชอบท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมลายูมุสลิมที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอหาดใหญ่ เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ใช้เกณฑ์การวัดตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) วิเคราะห์ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อมั่นโดยวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.856 (กัลยวานิชย์บัญชา, 2550 : 34-35)

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวมลายูมุสลิมที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยใช้แบบสอบถามเป็นภาษามลายู (Bahasa Malaysia) และใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 3 เดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน- พฤศจิกายน 2558

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ และค่าร้อยละ วิเคราะห์แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม หาค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ประเมินระดับความชอบของนักท่องเที่ยวชาวมลายูมุสลิมที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอหาดใหญ่

2) การวิเคราะห์เชิงปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin)

3) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ใช้สถิติทดสอบความแตกต่างของค่าที (t-Test) สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างที่มีตัวแปร 2 กลุ่มและทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างที่มีตัวแปรตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยเปรียบเทียบระดับความชอบท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมลายูมุสลิมที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอหาดใหญ่ กับปัจจัยส่วนบุคคล

5. ผลการวิจัย

5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักท่องเที่ยวชาวมลายูมุสลิมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี ซึ่งมีสถานภาพสมรส /อยู่ด้วยกัน โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือน 20,001– 30,000 บาทและส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

5.2 ระดับความชอบท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอหาดใหญ่

นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม มีระดับความความคิดเห็นของพฤติกรรมความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม มีระดับความความคิดเห็นของพฤติกรรมความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมและอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ 2. ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษตามลำดับ

5.3 การเปรียบเทียบระดับความชอบท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอหาดใหญ่ กับปัจจัยส่วนบุคคล

นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนอาชีพ ต่างกัน มีระดับความความคิดเห็นของพฤติกรรมความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม ที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อภิปรายผล ดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 56.50 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.25 ซึ่งมีสถานภาพสมรส /อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 59.00 โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 31.25 มีรายได้ต่อเดือน 20,001– 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.50 และส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 34.00 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุกุลจรรยาแจ่มสิทธิ์และกวิณวงศ์ลีดี (2555) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียในประเทศไทย: กรณีศึกษาที่อำเภอหาดใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเป็นชายและหญิงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 21 - 40 ปี ในด้านสถานะภาพสมรสพบว่าส่วนใหญ่เป็นโสด ด้านรายได้เฉลี่ยต่อปี พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 2,001 – 5,000 ริงกิต ต่อปี และในด้านการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี การศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผลการศึกษายังพบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม มีระดับความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญยาศุธีธรและภัสวสินีดิเกษตรสุนทร (2541) ได้ศึกษาเรื่องเจตคติและความประทับใจของชาวต่างประเทศที่ได้มาเยี่ยมประเทศไทย ผลวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประเทศไทยยังมีภาพลักษณ์ค่อนข้างดีในทัศนะของนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพัตร์ พันธุ์พงศ์มถ (2549) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาว

ต่างประเทศต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาโดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจบ้าง

และจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ พบว่านักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมที่มีเพศและสถานภาพ ที่แตกต่างกันมีระดับความความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลาโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ฉัตรชัย อินทสังข์, คุญฎีเทียมเทศ บุญมาสูงทรง (2554)** ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ส่วนนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนอาชีพ ต่างกัน มีระดับความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ฉัตรชัย อินทสังข์คุญฎีเทียมเทศ บุญมาสูงทรง (2554)** ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านอายุ การศึกษา อาชีพและรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม ที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลา เลือกรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมมากที่สุด ได้แก่ตลาดนัดกลางคืน ตลาดน้ำ อาหารท้องถิ่น วิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวเช่นนี้เป็นรูปแบบที่สามารถพบได้ในสังคมวัฒนธรรมมาเลเซีย สอดคล้องกับ หนังสืออุตสาหกรรมท่องเที่ยวธุรกิจที่ไม่มีวันตายของประเทศไทย (2548) กล่าวว่า ความต้องการค้นคว้าหาความรู้ในด้านวัฒนธรรมต่างแดน การเดินทางท่องเที่ยวเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมที่สำคัญและน่าสนใจของประเทศที่ตนไปเที่ยว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชลลดา แสงมณีศิริสาธิตกิจ และธีรศักดิ์ อุ๋นอารมเลิศ (2557)** พบว่ารูปแบบการท่องเที่ยวตลาดน้ำภาคใต้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนควรเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ **วรรณ วลัยวานิช (2546)** ว่าชนบทชนบทนิยมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม เป็นการแสดงถึงรูปแบบการดำรงชีวิตของประชาชนในแต่ละสังคมซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์ต่างกันไป ซึ่งอาจเป็นเรื่องธรรมดา ความเคยชินของคนในพื้นที่ แต่อาจเป็นสิ่งที่แปลกประหลาดและน่าสนใจของคนอีกท้องถิ่น

และพบว่านักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ได้แก่ ตลาดสินค้าราคาถูกตลาดแพ่ซันในห้างสรรพสินค้าช้อปปิ้งสินค้าที่ระลึกพื้นเมืองซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ **สกุล จริยาแจ่มสิทธิ์และกวิณ วงศ์ลีดิ (2555)** พบว่ารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญต่อนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย ส่วนใหญ่ สนใจห้างสรรพสินค้าและแหล่งซื้อสินค้าต่างๆ และนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษอยู่ในระดับมาก 14 ข้อ ได้แก่ 1. มัสยิดและศิลปวัฒนธรรมอิสลาม 2. ชิมเทศกาลอาหาร 3. ชมเทศกาลตามประเพณีท้องถิ่น 4. ร่วมอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ 5. ศูนย์ความงามและสุขภาพ 6. แหล่งท่องเที่ยวแบบเดินป่า 7.

สถาปัตยกรรมโบราณ 8. ชมภาพยนตร์ 9. เยี่ยมชมสถานศึกษา 10. ชมกีฬา 11. ชมคอนเสิร์ต 12. ประชุมสัมมนา 13. วัดจีนและศิลปวัฒนธรรมจีน 14. วัดและศิลปวัฒนธรรมพุทธ ตามลำดับ

ผลการศึกษาพบอีกว่า พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม มีระดับความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม มีระดับความชอบแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตกสอดคล้องกับแนวคิดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของ Dickman (1996) ที่กล่าวว่าสิ่งที่ดึงดูดใจ (Attraction) จัดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นสิ่งจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว ณ สถานที่นั้น ไม่ว่าจะเป็นหาดทราย ชายหาด น้ำตก ภูเขา อุทยานแห่งชาติ สถานที่สำคัญทางศาสนาหรือเทศกาลต่าง ๆ

7. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิมเลือกที่จะท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรมในระดับที่มากที่สุด เมื่อเทียบกับการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษที่อยู่ในระดับมาก ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต้องจัดหากิจกรรมหรือสร้างแหล่งท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม ได้แก่ โปรโมทแหล่งโบราณคดี และประวัติศาสตร์ งานวัฒนธรรมประเพณีประจำปีของท้องถิ่น และโปรโมทชุมชนเก่าแก่ที่มีเอกลักษณ์พิเศษ วิถีชีวิตที่น่าสนใจ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมุสลิม ในชุมชนที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลายในจังหวัดสงขลา เช่น ในเขตตัวเมืองเก่าสงขลา ซึ่งมีทั้งวัฒนธรรมของชาวจีน วัฒนธรรมอิสลาม วัฒนธรรมพุทธ เป็นต้น และศึกษาในรูปแบบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของชาวมาเลเซียมุสลิม ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดอื่น เช่น ปัตตานี ,ยะลา ,นราธิวาส ,นครศรีธรรมราช และกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

8.เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2556). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2549). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2550-2554, กรุงเทพฯ:

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กัลยาวันชัยบัญชา. (2550). สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉัตรชัย อินทสังข์, นางศุภฤกษ์ เทียมเทศ บุญมาสูงทรง. (2554). การรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร และพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครราชสีมา. โครงการงานวิจัยคณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา.

ชวัลนุช อุทยาน .(2551).พฤติกรรมนักท่องเที่ยว.ค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2558, จาก

<https://touristbehaviour.wordpress.com/1/>

ชลลดา แสงมณีศิริสาธิตกิจ และธีรศักดิ์ อุ่่นอารมเลิศ (2557) การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวตลาดน้ำภาคใต้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนวารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัยปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2557)

สุทธิทรัพย์ ชูชาติ .(2543).อุตสาหกรรมท่องเที่ยว.เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ. 2547. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.

บุษยาสุธิธรและภัสวาลินีดิเกษตรสุนทร (2541) เจตคติและความประทับใจของชาวต่างประเทศที่ได้มาเยี่ยมชมประเทศไทย.นันทบุรี:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปรีชาแดงโรจน์.(2544).อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21.กรุงเทพฯ : บริษัทดวงกมลจำกัด.

แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา,2557) ค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2558 ,<http://stg.songkhla.go.th/develop>

วรรณ วลัยวานิช (2546) ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริวรรณ เชื้อผู้ดี. (2557).เจาะตลาดนักท่องเที่ยวมุสลิม โอกาสของประเทศไทยภายใต้ AEC . ค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2558 ,จาก <http://www.publicpostonline.net/600>

สกุลจรรยาแจ่มสิทธิ์และกวิณวงศ์ลีดี.(2555).การศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาว

มาเลเซีย ในประเทศไทย: กรณีศึกษาที่อำเภอหาดใหญ่ .กรุงเทพฯ ฯ :มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง,2556)) ค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2558

<http://www.immigration.go.th/nov2004/base.php>

องอาจ นัยพัฒน์. (2548). วิธีวิทยาวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สามลดา.

Dickman, C.R. (1996). Overview of the Impacts of Feral Cats on Australian Native Fauna.Australian Nature Conservation Agency, Canberra.

Perreault, W. D., Dorden, D.K. and Dorden, W.R. 1979.,A Psychological Classification of Vacation Life-styles□, Journal of Leisure Research, 9, p. 208-224.